

det var den højtærede Ministers Mening, at han vilde fastholde den Told, der var foreslaaet ved første Behandling, men i saa Tilfælde vil jeg henstille, om man ikke inden tredje Behandling kunde opnaa et Kompromis, saaledes at Gartnerne fik en lille Bestyttelse, som de sikkert have Brug for og ere berettigede til, men dog ikke en saa stor Bestyttelse som foreslaaet ved første Behandling. Jeg synes man kunde gaa en Middevej og at man ikke behøvede at gaa til nogen Overlighed til nogen af Siderne.

Med Hensyn til Kultolden erklærede den højtærede Finansminister for lidt siden, at han gerne af finansielle Hensyn vilde have beholdt en lille Smule Kultold. Jeg vil sige, at fra et Landbrugsstandpunkt have vi aldeles ikke nogen særlig Interesse af at blive af med Kultolden. Set fra et nationaløkonomisk Standpunkt kan det vel siges at være et Hjælpestof for Industrien, og at man derfor nok kunde ønske, at den blev nedsat eller afstøffet, men Landbruget som Helhed har ingen Interesse af Kultoldens Nedskættelse eller Afstøffelse, for det Hvi, der bliver i Statskassen, skulle vi dog være med til at fylde, og Kullene bruges frem for alt i Bjerne; de bruges jo særlig i Fabrikkerne, som jo for største Delen ligge i Bjerne; ganske vist bruges jo en Del til Opvarmning af Lokaler, men største Delen af de Kul, der bruges dertil, bruges ogsaa i Bjerne, idet man paa Landet i stor Udstrækning bruger Tørv og Brænde. Jeg har i og for sig intet imod Afstøffelsen af Kultolden, men jeg tror ikke, Landbruget i Almindelighed kan have noget imod, at man af finansielle Grunde beholder noget af Kultolden. — Der er forskellige Postier, som man ved første Behandling kaldte Lüksustold, og der har ogsaa været Tale derom i Dag. Det er en ren Misforstaaelse, naar man kalder det Lüksustold; man kunde snarere kalde det Lüksusbestyttelse, Bestyttelse af Lüksusproduktionen. Jeg er meget glad ved, at man delvis har forladt denne. En Ting er jo at bestaate Lüksus, en helt anden Ting er, at man gennem en høj Skat paa Lüksusfager fremelsker en stor Industri af Lüksusartikler her i Landet. Det betragter jeg nemlig som noget af det usundeste, man kan gøre, idet det jo er noget, som Folk kun købe i gode Tider, naar de have Haad til at flutte sig; men den Slags Industri vil kunne blive en Ulykke for Samfundet netop under farlige Kriser, hvor dens Varer ikke ville kunne sættes. Jeg kan for øvrigt ogsaa i den Henseende slutte mig til den Argumentation, vi hørte fra den ærede Minister, og fra det ærede Medlem for Trede-

ritsborg (Dinesen). — Der er en Post, man har nedsat fra Flertallets Side, og som det jo kan synes ganske naturligt, at man ned sætter, det er „andre Olier“. Dette er en Forbrugsartikel, som blandt andet ogsaa anvendes en Del i vore Mejerier, i Fabrikker og ogsaa i Husholdningen. Da det er en stor Forbrugsartikel kunde man vel ønske den nedsat; men jeg tror, at set fra et Landbrugsstandpunkt har man ingen Interesse af at saa denne Told nedsat. Det er nemlig saaledes her i Landet, at man har Brug for meget mere Olie, end vi præstere, og ganske jærlig er der Brug for mange flere Oliefager, end vi præstere. Jeg tror, at vi meget godt herhjemme kunne producere langt mere Olie og derved ogsaa skaffe billigere Foderstoffer til Veje, naar vi søgte at fremelske denne Industri ved at have en lille Told paa Olie, og jeg tror ikke, at det vil være føleligt for nogen af dem, der skulle bruge denne Vare. — Med Hensyn til Ristolden skal jeg i og for sig ikke have noget imod, at man afstøffede den; men paa den anden Side kan det ikke nægtes, hvad ogsaa den højtærede Finansminister bemærkede, at Risen er en Vare, som konkurrerer med forskellige Landbrugsprodukter, og det er, synes jeg, ret mærkeligt, at man ved en anden Vare, som bruges lige saa meget eller i alt Fald finder stor Anvendelse, nemlig Sago, ikke er gaaet samme Vej. Jeg vil henstille til Udvalget, om man ikke kunde finde sine Principper lige saa godt tilfredsstillende ved at tage Halvdelen af begge Varer, som ved at give Risen fri og lade Sago staa. Rent finansielt set vilde dette for Resten maasse ogsaa være fordelagtigere for Staten, og det er dog et Hensyn, man heller ikke bør kimsse ad, naar man staar med en saadan Underbalance som den, man her staar over for, og erkender Nødvendigheden af en Kompensation. — Sukkertolden eller i det hele taget Tolden paa Sukkervarer har man ikke gjort noget ved. Det beklager jeg meget. Jeg kan dog næppe tro, at det er Meningen, at man vil vedtage en Toldlov, ved hvilken man tager Hensyn til Industrien i al Almindelighed og saa lader den største Industri her i Landet, den Industri, der ernærer de fleste Menneſter og bidrager til at Landbruget, som det er bleven sagt, er bleven sat i Stand til at have flere Strænge paa sin Bue — lader denne Industri staa, saaledes som den nu staar med en unaturlig udenlandsk Konkurrence, hvorved man faktisk giver den en negativ Bestyttelse eller rettere sagt en Bestatning af Produktionen. Der er jo nemlig, efter hvad der er oplyst, en betydelig højere Eksportpræmie paa udenlandsk Sukker,